

udbetalt overskydende skat, ville opfatte det som mindre rimeligt, at de ikke havde adgang til at deltage i præmieopsparingsordningen.

Det således anførte synes også at gælde det i spørgsmål 7 nævnte forslag om indkomstskaattefri forrentning af ikke hævede beløb af overskydende skat. Ordningen kunne tilrettelægges enten ved indsættelse af beløbene af overskydende skat til forrentning på særlige konti i pengeinstitutterne eller ved, at der i forbindelse med udbetalingen fra skattemyndighederne af overskydende skat beregnedes og udbetaltes rente for tiden indtil udbetalingen. Hvad enten ordningen blev tilrettelagt på den ene eller den anden af de nævnte måder, ville der rejse sig en række problemer af administrativ, herunder kontrolmæssig karakter. Det skal i denne forbindelse nævnes, at der formentlig måtte fastsættes overgrænser for den skattefordel, der kunne opnås, og at der måtte fastsættes bestemmelser om, at de „bundne“ beløb ikke kunne overdrages, pantsættes eller gøres til genstand for kreditorforfølgning.

Hertil kommer, at det — som anført i indenrigsministerens bemærkning til bilag 6 (bilag 7) — overvejes at søge gennemført en bestemmelse om, at godtgørelsen til overskydende skat ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Såfremt der i så fald ikke samtidig sker en nedsættelse af godtgørelsen, der i almindelighed udgør 8 pct. af den overskydende skat, vil der herefter være tale om en ret betydelig reel forrentning af overskydende skat. På denne baggrund forekommer det ikke rimeligt at gennemføre den yderligere fordel for denne gruppe af skatteydere, som en indkomstskaattefri forrentning af ikke hævet overskydende skat ville være.

Jeg mener herefter ikke at burde stille forslag om en sådan ordning.

Spørgsmål 8:

Kan ministeren tiltræde, at de hidtidige erfaringer giver grundlag for en smidigere fortolkning af begrebet „medhjælpende hustru“? Der henvises i denne forbindelse til den i Sverige praktiserede smidigere afgrænsning af begrebet, om hvilken der anmodes om oplysninger til udvalget.

Svar:

Efter kildeskattelovens § 37 A, stk. 2, er det en betingelse for den særlige skatteberegning, der anvendes for en mand med „medhjælpende hustru“, at hustruen har deltaget i væsentligt omfang i driften af mandens eller ægtefællernes fælles erhvervsvirksomhed. Ved skatteberegningen anses i så fald 25 pct. af hans skattepligtige indkomst, dog højst 12.000 kr., for indtjent som særskilt indkomst af hustruen, ligesom der gives et særligt — aftrappet — fradrag i den indkomst, der henføres til hustruen.

Praktiseringen af bestemmelsen foregår på grundlag af det i skattedepartementets cirkulære af 27. oktober 1971 om kildeskatteloven, afsnit V D, anførte. Der kan navnlig henvises til bemærkningerne i cirkulærets punkt 48 om, hvornår hustruens medvirken anses for at have haft et væsentligt omfang.

Spørgsmålet om, hvorvidt de hidtidige erfaringer giver grundlag for en smidigere fortolkning af bestemmelsen, kan ikke besvares uden en ret omfattende og tidkrævende indhentning af udtalelser fra de skattepligtige myndigheder.

Forsåvidt angår henvisningen til den i Sverige praktiserede ordning kan oplyses, at de svenske regler vedrørende medhjælpende hustruer går ud på, at manden får et fradrag svarende til værdien af hustruens arbejdsindsats, dog højst 1.000 kr. Det er dog yderligere en betingelse, at ægtefællerne har et barn under 16 år, idet fradraget tager sigte på at give en lempelse i anledning af de ekstra udgifter til barnepasning, der kan være en følge af hustruens deltagelse i erhvervet.

Den svenske ordning har således en væsentlig mere begrænset karakter end den danske ordning, og der kan herefter næppe fra praktiseringen af de svenske regler sluttes noget om, hvorledes reglen i kildeskatteloven bør praktiseres.

Spørgsmål 9:

Er vurderingen af det såkaldte „forskelsbeløb“ til 2.075 mill. kr. for 1971, jfr. besvarelsen af spørgsmål 21, det senest foreliggende skøn? Fra hvornår hidrører skønnet?

Svar:

Det omtalte „forskelsbeløb“ på 2.075 mill. kr. angiver det seneste skøn over forskellen